

TALÁLÓS KÉRDÉSEK

1. Mikor fekszel, akkor kél,
Egyszer egész, másszor fél.
Nincsen tüze mégis lámpás,
A vándornak égi áldás.
2. Veheted a boltban,
veheted az utcán,
veheted vásárban,
veheted a pusztán,
veheted napközben,
és veheted este,
de nem fizetsz érte
soha egy fillért se.
3. Alszik minden csendesen,
még a Nap is elpihen.
Mint a korom fekete,
vége leszen reggelre.
4. Hol vizet önt, hol havat hint,
hol jeget szór fejedre,
s elszáll – pedig szárnya sincsen –
Nyugatra, Keletre.
5. Híd, de sosem építették.
Hét színe van, egy se festék.
Földből nyúlik mindkét vége,
mégis felvezet az égbe.
6. Olyan, mintha porcukorral
szórnák be a tájat,
fehérek a növények,
és fehérek a házak.
7. Szürke szárnyú nagy madár,
szürke lesz a nagy határ,
ha ősszel a földre száll.
8. Honnan jön? Senki se tudja.
Azt se, merre visz az útja.
Kéményeken furulyáz,
tőle lobban a parázs.
Hátán felhő lovagol,
Nád előtte meghajol.
A fák róla beszélnek,
Minek hívják, no?
9. Szereted vagy nem szereted,
ha megeszed, megkönnyezed.
10. Gyümölcs vagyok, édes vagyok,
ha megértem piros vagyok.
Télen jól elrejt a kamra,
mi is volnék, ha nem...
11. Zöld burokba születtem,
mikor aztán nagy lettem,
a zöld burok kifeslett,
és az úrfi kiesett.
12. Nyári réten virítok én
a búzatáblában,
szellő ringat, hajladozom
piros szoknyácskámban.
13. Tavasszal kap levelet,
s ősszel küld csak választ,
de nem egyet, nem is kettőt,
hanem sok-sok százat.
14. Fúr-farag de mégsem ács,
kopog, mint a kalapács.
Fák orvosa, doktora,
erdőben az otthona.

MEGFEJTÉSEK

1. Hold, 2. Levegő, 3. Éjszaka, 4. Felhő,
5. Szivárvány, 6. Hóesés, 7. Köd, 8. Szélnek,
9. Hagyma, 10. Alma, 11. Díó, 12. Pípacs,
13. Fa, 14. Harkály

